

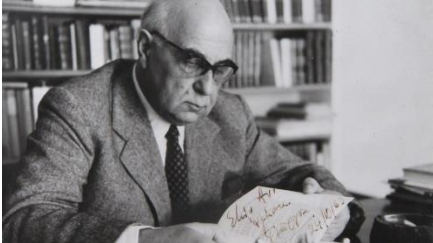
Ο Τόπος μας είναι κλειστός

1973

ΠΟΙΗΣΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΧΟΡΩΔΙΑ (Μονωδίες: ΛΙΛΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ΛΑΚΗΣ ΧΑΛΚΙΑΣ)

ΣΤΙΧΟΙ

Ο τόπος μας είναι κλειστός,
όλο βουνά που έχουνε σκεπή
τον χαμηλό ουρανό μέρα και νύχτα.

Δεν έχουμε ποτάμια, δεν έχουμε
πηγάδια, δεν έχουμε πηγές.
Μονάχα λίγες στέρνες,
άδειες κι αυτές.
Που ηχούν και που τις προσκυνούμε.

Ήχος στεκάμενος, κούφιος,
ίδιος με τη μοναξιά μας,
ίδιος με την αγάπη μας,
ίδιος με τα σώματά μας.

Μας φαίνεται παράξενο
που κάποτε μπορέσαμε να χτίσουμε τα
σπίτια,
τα καλύβια και τις στάνες μας.

Και οι γάμοι μας, τα δροσερά
στεφάνια και τα δάχτυλα,
γίνονται αινίγματα

ανεξήγητα για την ψυχή μας.

Πώς γεννήθηκαν,
πώς δυναμώσανε τα παιδιά μας;

Δεν έχουμε ποτάμια, δεν έχουμε
πηγάδια, δεν έχουμε πηγές.
Μονάχα λίγες στέρνες,
άδειες κι αυτές.
Που ηχούν και που τις προσκυνούμε.

Ο τόπος μας είναι κλειστός.
Τον κλείνουν οι δυο μαύρες
Συμπληγάδες.

Στα λιμάνια την Κυριακή
σαν κατεβούμε ν' ανασάνουμε,
βλέπουμε να φωτίζονται
στο ηλιόγερμα σπασμένα ξύλα,
απο ταξείδια που δεν τέλειωσαν
σώματα που δεν ξέρουν πια
πώς ν' αγαπήσουν.

ΒΙΝΤΕΟ

<https://www.youtube.com/watch?v=8AqxAbEUvD0>

